

Birgitte Oxdam (V):

Der er i dag i folketinget vedtaget en række ændringer i den gældende adoptionslov fra 1972, ændringer, som netop vedrører fremgangsmåden omkring adoptioner. Det her foreliggende lovforslag har kunnet indgå i mine betragtninger i forbindelse med det i dag vedtagne lovforslag, da det foreliggende lovforslag er fremsat den 30. januar 1976.

Forslaget tilstræber en total løsgørelse af adoptionsaftaler fra myndighedskontrol. I første omgang skal en indgået adoptionsaftale om et barn under 10 år mellem dets forældre, eventuelt blot dets enlige mor, og dets nye adoptivforældre kun kunne annulleres derved, at det sociale udvalg i adoptantens bopælskommune med $\frac{3}{4}$ stemmer for en annullation, således som justitsministeren nu har redegjort for her.

Fremskridtspartiets forslag er for mig en ren proportionsforvrængning. Man er så for-gabet i sin egen krig mod papirusseriet, at man mener, at blot man kan få gjort det af med en eller anden offentlig myndighed, så er det helt ligegyldigt, om selve sagens indhold går på gulvet. I nærværende tilfælde taber man totalt barnets tarv af syne, og det kan da undre én lidt, når man forleden dag hørte hr. Tanges varme betragtninger om netop barnets tarv i forbindelse med de nu foretagne ændringer af adoptionsloven.

Man forestiller sig, at den vanskelige proces, som en omplantning af et barn fra sit biologiske ophav til et sæt nye forældre er, i realiteten bør foregå som en handel i porten. Det offentliges rolle i adoptionssager er at fungere som barnets advokat, der skal sørge for, at et barn for det første kun bortadopter, når dette er et virkeligt ønske hos dets biologiske forældre, for det andet kommer hos de netop for dette barn bedst egnede forældre.

Det foreliggende forslag til nye bestemmelser for åbne adoptioner fremtræder tilforladeligt i sin åbne enfold, men er i realiteten endnu et af fremskridtspartiets æsel-spark til de svage i samfundet, her det ofte trængte biologiske ophav til et adoptivbarn, men navnlig adoptionens hovedperson, adoptivbarnet selv, hvis tarv man i forslaget helt overlader til tilfældige voksnes sjakren.

I sin yderste konsekvens rummer lovforslaget mulighed for at vinde et barn i en

sæbepulverkonkurrence. Der skal ikke herske tvivl om, at venstre i adoptionssager som andre sager, der vedrører børn, står på barnets side. Vi bryder os heller ikke om børnehandel, så vi må kraftigt afvise dette forslag.

Aase Olesen (RV):

Da vi allerede tidligere i dag har stemt for en ændring af adoptionsloven, må det naturligt følge, at vi må afvise dette forslag.

Jeg vil ikke bruge yderligere tid på det, men jeg har dog lyst til at gentage, hvad vi sagde under behandlingen af ændringen af adoptionsloven, som vi lige netop har vedtaget, at for os er det ikke spørgsmålet om, at voksne i dette land har ret til at få et barn, men at det barn, som af en eller anden grund ikke kan blive opdraget af sine egne forældre, har krav på, at staten og samfundet gør sig megen umage med at finde lige netop den adoptant eller de adoptanter, som vil være bedst egnede til at tage sig af det. Der er altid flere, der ønsker at adoptere børn, end der er børn. Det er ud fra det synspunkt, vi finder, at dette her forslag er fuldkommen, jeg havde nær sagt utilstedeligt.

Hagen Hagensen (KF):

Det at tage et barn til sig skal først og fremmest være noget, der er til barnets tarv, og hvis det skal være så nemt, at man bare skal meddele tingene et eller andet sted, tror jeg, der vil blive særdeles mange tilfælde, hvor det ikke er i overensstemmelse med barnets tarv. Det er en alvorlig sag, og vi har da også tidligere på dagen taget stilling til, hvordan vi mener sagen skal gribes an. Jeg vil gerne i den forbindelse have lov til at sige, at der ikke er spor tvivl om, at man ikke skal kunne tage ganske mange børn til sig ved adoption. Der har været stillet et ændringsforslag til den lov, vi nys har vedtaget her i dag, og der var nogle af os, der i og for sig godt kunne tænke os, at det blev lagt fast i loven, men på den anden side føler os betrygget ved den praksis, der findes om, at man ikke kan tage særlig mange børn til sig og få det godkendt; den må vi holde fast på.

Her kommer man så og fortæller, at det skal man bare kunne gøre ved at meddele det til folkeregistret, som om det var noget,